

THẠM CHÍ BẠC THÁNH CŨNG PHẢI ĐỐI MẶT VỚI QUẢ BÁO SÁT SINH

Vào thời của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, có một vị A La Hán mang danh hiệu Ưu Đà Di (Udayi), người thuyết Pháp cho một phụ nữ Bà La Môn. Đáp lại, người phụ nữ này đã giết hại A La Hán với sự giúp sức của một tên trộm: họ chặt đầu Ngài và chôn nó trong một đồng rác rưởi. Khi đũa vua phát hiện ra điều này, Ngài bắt giữ và thiêu sống tên trộm và người phụ nữ này, và thêm vào đó, còn chặt tay và chân của năm trăm tù tòng của tên trộm như một sự trừng phạt. Khi một đệ tử của Đức Phật hỏi về các nguyên nhân của sự kiện này, Đức Phật nói rằng, lần nọ, ở Lộc Uyển, có một vị vua tên Phạm Dur (Brahmadatta), người có một giấc mơ: Ông ấy nằm mơ rằng ruột của mình buộc cả thành phố lại. Đức vua hỏi một vị thượng thư Bà La Môn liệu giấc mơ này là cát tường hay điềm gở. Mặc dù vị thượng thư biết rõ rằng giấc mơ này rất tốt, nhưng vì lợi ích của năm trăm người phụ thuộc trong gia đình, ông ấy đáp rằng rất nhiều bò phải bị giết và dâng lên cho đám đông. Lúc ấy, có hai con bò đực và cái mà đức vua ban đầu không định giết. Tuy nhiên, trước sự kiên quyết của con trai Bà La Môn, chúng phải chịu thảm kịch bất ngờ này mà chẳng vì lý do gì tốt đẹp. Trước khi chết, chúng phát những lời nguyện xấu xa rằng chúng sẽ chặt tay và chân của năm trăm người phụ thuộc của gia đình Bà La Môn đó để trả thù. Vua Brahmadata là vị vua hiện tại, vị thượng thư bây giờ là A La Hán Udayi và năm trăm người họ hàng bây giờ là năm trăm tên trộm. Hai con bò là người phụ nữ Bà La Môn và tên trộm.

Cũng có một câu chuyện về việc Thánh Long Thọ cúng dường đầu của mình: Một lần, để dành được ngai vàng nhanh hơn, thái tử của vua Surabhibhadra đã yêu cầu Bồ Tát Long Thọ dâng đầu của mình. Ban đầu, thái tử cố gắng chặt đầu Bồ Tát bằng một thanh gươm, nó như thể đang cắt không khí, thanh gươm chẳng thể gây ra nguy hại nào. Bồ

Tát Long Thọ bảo rằng Ngài đã tiêu trừ mọi nghiệp chướng về vũ khí, nhưng ngày xưa khi đang hái cỏ Kusha, Ngài đã giết một con sâu. Đây là hành động bất thiện duy nhất chưa chín muồi, vì thế chỉ có cỏ Kusha mới cắt được đầu của Ngài. Những lời này là hoàn toàn chân thật.

Trong một đời quá khứ, khi bậc trì giữ truyền thừa Dzogchen – Ngài Vairotsana là Tỳ Kheo, Ngài đã giết những con rắn trên thân. Kết quả là, khi Ngài đến Tsawa-Rang ở vùng Gyalmo, Ngài bị giam ở nơi đầy rắn.

Mặc dù những bậc giác ngộ đã hiện thực hóa trạng thái tính không ở bên trong và các hiện tượng bên ngoài không có lợi hay gây hại cho chư vị, chư vị vẫn xuất hiện là chịu đau khổ vì kết quả rõ ràng của sự sát sinh. Đây là một bằng chứng khác về tính chân thật của luật nhân quả.

~ Trích "Mưa Cam Lô - Công Đức Phóng Sinh", Khenpo Sodargye